



Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije  
**SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 80/14**

V Luxembourgju, 5. junija 2014

Sodba v zadevi C-146/14 PPU  
Bašir Mohamed Ali Mahdi

**Sodni nadzor nad podaljšanjem pridržanja mora pristojnemu pravosodnemu organu omogočiti, da odločbo organa, ki je odredil začetno pridržanje nezakonito prebivajočega državljana tretje države, nadomesti s svojo odločbo**

*Poleg tega mora biti vsako podaljšanje pridržanja uvedeno s pravno in dejansko obrazloženim pisnim aktom, nad katerim mora sodstvo opravljati nadzor zakonitosti.*

Bašir Ali Mahdi Mohamed, sudanski državljan brez veljavnega osebnega dokumenta, je bil 9. avgusta 2013 aretiran v Bolgariji. B. Mahdi je bil do izvršitve prisilnega ukrepa odstranitve, sprejetega zoper njega, nastanjen v upravnem centru za pridržanje. B. Mahdi je 12. avgusta 2013 podpisal izjavo o prostovoljni vrnitvi v Sudan.

B. Mahdi je nato izjavo o prostovoljni vrnitvi preklical. Sudansko veleposlaništvo je potrdilo istovetnost B. Mahdija, vendar je izdajo potovalnega dokumenta zavrnilo z obrazložitvijo, da se B. Mahdi ne želi vrniti v Sudan. Ob izteku začetnega pridržanja so bolgarski organi bolgarskemu upravnemu sodišču predlagali podaljšanje pridržanja, pri čemer so se sklicevali zlasti na nevarnost pobega in nezadostno sodelovanje zainteresirane osebe.

V teh okoliščinah je bolgarsko sodišče Sodišču predložilo najprej postopkovni vprašnji, in sicer, (1) ali mora pristojni upravni organ pri pregledu položaja zainteresirane osebe ob izteku začetnega pridržanja sprejeti pravno in dejansko obrazložen pisni akt ter (2) ali nadzor zakonitosti takega akta zahteva, da mora imeti pristojni pravosodni organ možnost o zadevi vsebinsko odločati.

V zvezi s prvim vprašanjem Sodišče opozarja, da se v okviru Direktive o vračanju nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav<sup>1</sup> edina zahteva glede sprejetja pisnega akta nanaša na to, da mora biti pridržanje odrejeno pisno, z navedbo pravnih in dejanskih razlogov. To zahtevo je treba razlagati tako, da se nanaša tudi na kakršno koli odločbo o podaljšanju pridržanja, saj sta pridržanje in podaljšanje analogna, državljan pa mora biti seznanjen z razlogi za sprejetje odločbe, ki ga zadeva. Sodišče zato ugotavlja, da bi morali bolgarski organi, če so pred začetkom postopka pred upravnim sodiščem odločili o podaljšanju pridržanja, sprejeti pravno in dejansko obrazložen pisni akt. Če pa so bolgarski organi le pregledali položaj B. Mahdija, ne da bi pri tem odločali o predlogu za podaljšanje (kar mora ugotoviti nacionalno sodišče), jim izrecnega akta ni bilo treba sprejeti, saj v Direktivi določb o tem ni.

V zvezi z drugim vprašanjem Sodišče ugotavlja, da mora imeti pravosodni organ, ki odloča o predlogu za podaljšanje začetnega pridržanja, nujno možnost odločati o vseh dejanskih in pravnih dejavnikih, ki so upoštevni za ugotavljanje utemeljenosti podaljšanja, kar zahteva temeljito preučitev dejstev obravnavane zadeve. Ta organ mora imeti možnost odločbo o odreditvi začetega pridržanja nadomestiti s svojo in odrediti bodisi podaljšanje pridržanja, bodisi manj prisilen nadomestni ukrep, bodisi izpustitev državljana, če je to utemeljeno. Pravosodni organ mora pri taki odločitvi upoštevati vse upoštevne dejavnike. Iz tega izhaja, da pooblastila pravosodnega organa v okviru takega nadzora ne morejo biti omejena le na dokaze, ki jih je predlagal upravni organ.

<sup>1</sup> Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 348, str. 98).

Poleg tega predložitveno sodišče Sodišče sprašuje, ali se začetno pridržanje lahko podaljša zgolj zato, ker državljan tretje države nima osebnih dokumentov in ker zato obstaja nevarnost, da bo pobegnil. V zvezi s tem Sodišče opozarja, da je nevarnost pobega dejavnik, ki ga je treba upoštevati v okviru prvotnega pridržanja. Vendar v zvezi s podaljšanjem pridržanja nevarnost pobega ni eden od dveh pogojev, navedenih v Direktivi. Zato je ta nevarnost upoštevna le pri pregledu pogojev, ki so prvotno privedli do zadržanja. Ta pregled torej zahteva presojo dejanskih okoliščin položaja B. Mahdija, da bi se preučilo, ali proti njemu ne bi bilo mogoče učinkovito uporabiti manj prisilnih ukrepov. To, da nima osebnih dokumentov, se lahko upošteva le v primeru nadaljevalne nevarnosti pobega. Iz tega izhaja, da podaljšanja pridržanja ni mogoče utemeljiti zgolj s tem, da nima dokumentov.

Predložitveno sodišče sprašuje tudi, ali je to, da je sudansko veleposlaništvo B. Mahdiju zavrnilo izdajo osebnih dokumentov, mogoče pripisati zainteresirani osebi, in če je tako, ali se lahko ravnanje B. Mahdija opredeli kot njegovo nezadostno sodelovanje, ki bi upravičevalo podaljšanje pridržanja. Sodišče odgovarja, da je mogoče šteti, da B. Mahdi ni „zadostno sodeloval“ v smislu Direktive le, če je iz preučitve njegovega vedenja razvidno, da ni sodeloval pri izvajanju postopka odstranitve in da je verjetno, da bo ta postopek zaradi njegovega ravnanja trajal dlje, kot je bilo predvideno. To mora preveriti nacionalno sodišče.

Sodišče na zadnje vprašanje predložitvenega sodišča odgovarja, da čeprav Bolgarija B. Mahdiju v primeru izpustitve ni zavezana izdati nevezanega dovoljenja za prebivanje ali mu podeliti pravice do prebivanja, mu mora vendarle izdati pisno potrdilo o njegovem položaju v skladu s tem, kar je določeno v Direktivi.

---

**OBVESTILO:** S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

---

*Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.*

*[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.*

*Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793*